

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

Poslovni broj: GŽ Ovr-393/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Splitu, po sutkinji ovog suda Amari Trgo, kao sucu pojedincu, u ovršnom predmetu ovrhovoditelja H. p. b. d.d. Z., OIB:..., zastupanog po punomoćnici M. T. F., odvjetnici u O. d. O., R. & S. iz O., protiv ovršenika I. K., OIB:..., iz V., sada nepoznatog boravišta, zastupanog po privremenoj zastupnici D. K., odvjetnici iz V., radi naplate novčane tražbine, odlučujući o žalbi ovršenika protiv rješenja Općinskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Ivancu, pod poslovnim brojem Povrv-550/2016-17 od 4. listopada 2017., dana 4. svibnja 2018.,

riješio je

Djelomično se odbija kao neosnovana, a djelomično uvažava žalba ovršenika, pa se rješenje Općinskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Ivancu, pod poslovnim brojem Povrv-550/2016-17 od 4. listopada 2017.:

- a) potvrđuje u pobijanom dijelu pod točkom I. izreke,
- b) ukida u pobijanom dijelu pod točkom II. izreke i u tom dijelu predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim prvostupanjskim rješenjem rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave donijeto po javnom bilježniku Z. R.-K. iz V., poslovni broj: Ovr-5043/15 od dana 28. kolovoza 2015., stavlja se izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha i ukidaju se provedene radnje (točka I. izreke), te je odlučeno da će postupak biti nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, pred nadležnim Općinskim građanskim sudu u Zagrebu (točka II. izreke).

Protiv citiranog rješenja ovršenik je podnio žalbu zbog svih žalbenih razloga iz članka 353. stavka 1. u vezi članka 381. Zakona o parničnom postupku Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka USRH, 84/08, 96/08 – Odluka USRH, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 43/13 i 83/14 - Rješenje USRH, dalje: ZPP), s prijedlogom da drugostupanjski sud uvaži žalbu, ukine pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba ovršenika je djelomično osnovana.

Odredbom članka 58. stavka 3. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 112/12. i 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17, dalje: OZ-a) je propisano ako se rješenje o ovrsi pobija u cijelosti ili samo u dijelu kojim je ovršeniku naloženo da namiri tražbinu, sud kojemu je prigovor podnesen staviti će izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha i ukinute provedene radnje, a postupak će nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, a ako za to nije mjesno nadležan, dostavit će predmet nadležnom sudu.

S obzirom da ovršenik predmetno rješenje o ovrsi pobija u cijelosti, pravilno je prvostupanjski primjenom odredbe članka 58. stavka 3. OZ odlučio kao pod točkom I. izreke.

Pobijana odluka u dijelu pod točkom II. izreke je donesena pozivom na odredbe članka 70. ZPP-a, temeljem utvrđenja da su stranke za slučaj spora proizašlog iz ugovornog odnosa ugovorile mjesnu nadležnost Općinskog građanskog suda u Zagrebu.

Odredbom iz članka 70. stavka 1. ZPP-a propisano je da ako zakonom nije određena isključiva mjesna nadležnost suda stranke se mogu sporazumjeti da im u prvom stupnju sudi sud koji nije mjesno nadležan uz uvjet da je isti stvarno nadležan.

Stavkom 3. istog članka propisano je da sporazum važi samo ako je pismeno sastavljeno i ako se tiče određenog spora ili više sporova koji proistječu iz određenog pravnog odnosa te stavkom 5. da isprave o sporazumu tužitelj mora priložiti uz tužbu.

Iz priloženog sporazuma o mjesnoj nadležnosti koji je sadržan u toč.12. Ugovora o nenamjenskom kreditu broj:... od dana 7. prosinca 2006. (list 21-23 spisa) proizlazi da su stranke prilikom zasnivanja ugovornog odnosa ugovorile za slučaj sporova proizašlih iz ugovora mjesnu nadležnost Općinskog građanskog suda u Zagrebu (sud sjedišta Banke).

Međutim, prema stavu ovog žalbenog suda takva ugovorna klauzula jest nepoštena odredba ugovora, zbog sljedećih razloga.

Zakon o zaštiti potrošača stipulira pravila zaštite osnovnih prava potrošača pri kupnji proizvoda i usluga, kao i pri drugim oblicima stjecanja usluga i proizvoda na tržištu te je posebno stipulirano člankom 1 a) da taj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu i sa aktom Europske unije i to baš Direktivom Vijeća 93/13 EEZ od 5. travnja 1993. o ugovorima, koji se protive načelu savjesti i poštenja (nepoštenim odredbama).

Upravo ova Direktiva je implementirana u hrvatski pravni sustav i dijelom ZZP-om. Tako je odredbom članka 49. stavka 1. Zakonu o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj 41/14, dalje: ZZP) propisano da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, s tim da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca (članak 49. stavak 2. ZZP). Pravna posljedica takvih odredbi propisana je i samim zakonom i to na način da je određeno da je nepoštena ugovorna odredba ništetna (članak 50. stavak 1. ZZP).

Vezano za praksu suda Europske unije valja upozoriti na presudu Oceano Grupo Editorial SA i Salvat Editores SA v Rocio Murciano Quintero i drugi (spojeni predmeti C-

240/98 do C-244/98), kojom je utvrđena obveza nacionalnih sudova da *ex offo* ispituju nepoštenost spornih odredbi bez obzira radi li se o materijalnim ili postupovnim odredbama.

Ovom odlukom sud je zaključio da se prorogacijska klauzula u potrošačkom ugovoru kojom je ugovorena isključiva nadležnost suda u mjestu glavnog poslovnog mjesta prodavatelja ili pružatelja usluge, treba smatrati nepoštenom u smislu članka 3. Direktive ako su ispunjene temeljne pretpostavke: da nije bilo posebnog pregovaranja te da suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. U konkretnom slučaju radi se o ugovornoj klauzuli koja nije bila posebno pregovarana, a koja uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama, budući bi radi ostvarenja svojih prava i obveza tuženik bio u obvezi putovati u Zagreb, što bi obzirom da živi u V. u Varaždinskoj županiji uzrokovalo značajnu financijsku neravnotežu, obzirom na cijenu putovanja tuženika iz mjesta stanovanja u Zagreb i natrag, kao i obzirom na za to potrebno vrijeme.

Odredba Ugovora o mjesnoj nadležnosti za slučaj spora je bila unaprijed formulirana od strane tužitelja, slijedom čega ovršenik, na kojeg se kao potrošača primjenjuje ZZP-a, nije imao utjecaj na njezin sadržaj. Kako iz izloženog proizlazi da su ispunjene pretpostavke propisane citiranim odredbama ZZP-a, to ovaj žalbeni sud takvu odredbu ugovora smatra nepoštenom. Slijedom navedenog, temeljem odredbe članka 380. točke 2. ZPP valjalo je odbiti kao neosnovanu žalbu ovršenika i potvrditi pobijanu odluku u dijelu pod točkom I. izreke, dok je valjalo je djelomično uvažiti žalbu tuženika, ukinuti pobijano rješenje u dijelu pod točkom II. izreke i u tom dijelu predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U Splitu 4. svibnja 2018.

Sutkinja:

Amara Trgo, v.r.